

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

3 kjætte Søndagsviser.

Egen Melodi.

Jeg var en ung Søndag, jeg var knapt atten Aar, Da jeg blev forlovet det var da just en Vaar, det var ved Aftentiden Klokken vel var Ni, Som jeg først begjærte den Søndag saa blid.

2. Hun venlig mig svarte, hun rakte mig sin Haand Og sagde: Nu knytter vi vort Kjærlighedsbaand; Saa var vi da forlovede i Maaneder Ni, Saa kom der en Anden, saa blev det forbi.

3. Vi laa nu seilfærdig, vi skulde gaa ombord, At lette vores Anker paa Arendals Fjord, og som vi stod og hivede af alle Kræfter sang, saa kom hendes Broder med Brevet i sin Haand.

V box 23:675

4. Jeg hurtig Brevet læste alt i den samme Stund;
Jeg tænkte paa den Aften udi den grønne Lund; Jeg
tænkte paa den Aften hun rakte mig sin Haand, jeg tænkte
da hun sagde: „Nu knytte vi vort Baand.“

5. Hils saa din kjære Søster saa venligt fra mig,
Jeg sørger ei for nogen i Norges Land og Rig'; Vi
striffet Seilene og alting var saa klart, Adjø ustadig
Sofie som bor i Arendal.

6. Ja, Vinden den var fjoelst og stod paa en Nord-
ost, En halv Mil af Torungerne kvitterede vi vor Lods,
Den anden Dags Morgen, da Kloffen var sex, da kryd-
sede vi med Næsen mod Nord til Vest.

7. Vi atter Kursen satte, vi skvorte vore Seil, Vi
lændsede fire Dage for Bramseil og for Raaseil. Adjø
du elskte Norge! Adjø, ustadig Ven: Maaſke du med
Tiden vil angre det igjen.

(Hjelm, Jonas Anton)

Hurra for Jonas Anton Hjelm! Singsalli-joh! Hvo ham
ei ærer, er en Skjelm. Singsalli-joh! :: Hurra! Hurra
for Singsalli-joh! ::

2. Hurra for Skuden med hans Navn! Hurra paa
Sjø! Hurra i Havn! Singsalli-joh! ::

3. Han var for Norge Hjelm og Spjud. Tilſidst
han fridde Flaget ud. Singsalli-joh! ::

4. Han er vel værd sin egen Sang. Han slog for
Flaget mangen Gang. Singsalli-joh! ::

5. Han er vel værd sin Vresſkaal. Hans Tale var
som Ild og Staal.

6. For ham bør heises Flag og Gjøs; Naar Hjelm
tog i, var Janden løs.

7. Saa langt som norske Skibe gaa, Fløi op det
Røde, ned det Blaa.

8. Men havde Jonas Anton Ti'd, Var Flaget endnu
ei befri'd.

9. Nu kan vi seile hvor vi vil, Levanten fra, Levan-
ten til.

10. Nu kan vi seile uden Skam. Men aldrig ſkal vi
glemme Ham.

11. Han bor paa Alby tæt ved Mofs, Let der paa
Gatten din, Matros!

12. Der har han fundet sig en Havn. Men over
Havet gaar hans Navn.

13. Det ſtaar forgyldt i Briggens Speil. Gid ſtødt
den gaa for fulde Seil!

14. Gid den maa klove Sjøen godt! Saa gjorde
Hjelm, den Patriot.

15. Mod ham gif Modgangsbølgen høit. Klov væk
som han i Fraad og Sproit!

16. Knib op i Vinden som han kneb! Lad ſtaa som
han foruden Neb.

17. Og hvor du ikke lænse kan, Du haute did du ſkal
som han!

18. Men lænser du for Bovenbram, Saa før det Flag,
som glæder ham!

19. Gid Dyſtighed maa bo ombord, Saavist som Vid
i Hjelmens Ord!

20. Gjør Rederiet dygtig Gavn! Det gav dig jo ſaa
vakkert Navn.

21. Træf blot ei Skib i aabent Vand, Med Navn,
forhadt i Norges Land!

22. Thi Hjelm og Slige enes ei. Gaa du til En-
gelland din Bei!

23. Det gjælder Bogſpryd eller Maſt. Thi Hjelm
ſtøder altid faſt.

24. Far ſvint som gjennem Luſt og Sjal! Bring
Hjelm iblandt en Flaſke Ale!

25. Gid hvert et Puſt, i Seilet kom, Singsalli-joh!
Paa Alby aabne maa en Blom! Singsalli-joh, :: Hurra!
Hurra for Singsalli-joh! ::

Egen Melodi eller: Den Somand heisede ſit Flag.

Jeg kommanderte da jeg foer, En lille vakker Rutter, Vi
femti Mand kun var ombord, men det var raske Gutter;

Da hændte sig en Sommernat, Som Kunde-Fyr vi peilte,
Vi saa en engelsk stor Fregat, som lige mod os seilte.

2. Hvad Satan, tænkte jeg — i Hast nu maa jeg
resolvere At sende Ham et Kuglekast Og derpaa retirere;
I aaben Sø at holde Stand, Det vilde Galsskab være;
Men hvis jeg faar ham under Land, vi vil en Dyst probere.

3. Nu sat jeg alle Klude til, som kunne fremad trække;
Men, tænkte jeg, maaske den vil Dog snart ind paa os
strække. Som sagt, saa gjort, nu styred' jeg Ret indad
Gisfo-Sundet, Og Engelskmanden efter mig; Men snart
var Spillet vundet.

4. I Sundet laa et lille Skjær, hvortil jeg noie
kjendte, Jeg satte trostigt over der, Men hor nu hvad som
hændte: Kan du, saa kan jeg ogsaa gaa, saa tænkte En-
gelskmanden, men han stak dybt — han stødte paa, Og
der stod Djævels-Branden.

5. Han sendte mig et Blattelag, hvorpaa jeg ei kan
klage, Jeg heisede det røde Flag, og gav ham et tilbage.
Nu seiled vi ham agterud, Hermed jeg slutter Visen: Vi
gav ham Langskibs flere Skud, Derpaa vi entred Prisen.

✎ Haand=Orgler ✎

og Livkasjer istandsættes af Theodor Rose, Smørsalmin-
dingen (Stomager Meyers Hus).

Sammesteds forefindes et stort Udvalg af Viser, Spaa-
bøger, Drømmebøger, Brevbøger, Historiebøger, Skrønebøger,
fra 2, 4, 6 og 8 f og til høiere Priser. Rykke- og Lem-
peramentsblade m. m. m.

Handlende erholder stor Rabat.

N. Nilsens Bogtrykkeri.

[Bergen] u. a.